

REUTERSWÄRDSKA

SLÄKTFÖRENINGEN

BULLETIN

JUNI 1998 ÅRGÅNG NR 13

ÖVERSTEN P. H. VILHELM REUTERSWÄRD D.Ä. 1837–1899 K S O 1:A KL., K V O 2:A KL.
FOTO FRÅN 1898

Läs om släkten!

Följande skrifter finns att beställa från släktföreningen för 75:- per styck, genom insättning på postgirokonto nr 20 28 55-3. Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om Stamfadern Anders Hof Reuterswärd – en Västgöta Ryttae av Carl A. E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A. E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärdskas Boställen på 1800-talet – Färdanvisningar och kartor.

Östergötland av Erik A. Reuterswärd 1976.

Småland av Göran E. P. Reuterswärd 1993.

Gösta F. P. Rd's "Lilla bula", 1979, ättlingar till Anders Hof även på kvinnostriden (stencilupplaga).

Omslagbild: Översten P. H. Vilhelm Reuterswärd d.ä. 1837–1899 K S O 1:a kl., K V O 2:a kl.
Foto från 1898
Samtliga bilder av Vilhelm m.fl. från Reuterswärd-ska släktarkivet.

REUTERSWÄRDSKA
SLÄKTFÖRENINGEN

BULLETIN 98

I detta nr:

ORDFÖRANDE HAR ORDET3

VEM VAR P. H. VILHELM D.Ä.6

av Per Reuterswärd

UR DAGBOKEN10

*Excerpter från Vilhelms och hans
fars dagböcker.*

VILHELMS NIO BARN11

CARL REUTERSWÄRD12

*Direktör, Lilla Bältgatan 8, Stock-
holm, Platsnr 19, på Zeppelinfärd*

MARIE REUTERSWÄRD13

Stipendiat och narkosköterska.

"SÄG NÅGOT ROLIGT, CLOWN"14

*Jonathan Hellbom berättar om sitt
yrkesval.*

EN BETRAKTELSE15

*från inloppet till Stockholm, av
Pontus Kirstein Reuterswärd*

FRÅN GREVLINGEN TILL KINA16

Anna Reuterswärd

DET GAMLA SKÅPET17

Om ett märkligt skåp på Aspa

REUTERSWÄRD ELLER RYTTARSVÄRD ...18

FAMILJESIDOR20

STYRELSEN21

SKATTMÄSTARENS RAPPORT22

Herr Ordförande har ordet

KÄRA SLÄKTINGAR OCH VÄNNER,

Omslagsbilden på denna Bulletin visar översten Vilhelm d ä (Pontus Henrik Vilhelm den äldre 1837-1899, gren III). Det innebär att detta nummer fokuserar på släktgren III och att nästa Bulletin, dvs årgång 1999, kommer att ta upp släktgren I.

De tre grenarna uppkommer redan i 2:a generationen men först i och med den 4:e generationen tar den reuterswärdiska släktens tillväxt fart på allvar. Det sammanfaller i tiden med industrialismens och parlamentarismens genombrott i vårt land.

Vilhelm d ä tillhörde således 4:e generationens Reuterswärdar och var samtida och jämgammal med Knut d ä (1838-1930, gren II) som behandlades i förra Bulletinen och samtida även med Patrik-Oscar (hovmarskalken 1820-1907, gren I). Dessa tre herrar i 4:e generationen Patrik-Oscar (I), Knut d ä (II) och Vilhelm d ä (III) är nyckelpersoner eller portalfigurer då från dessa härstammar i ungefär lika delar drygt 90% av alla nu levande Reuterswärdar. Därför är de så intressanta. Övriga knappt 10% härstammar från bröder till dessa herrar nämligen Patrik-Oscars äldre bror Ulrik Adolf (1816-

Säteriet Ekäng vid Sommen.

1891) som utgör huvudmannagrenen, Knut d ä:s äldre bror P S Fredrik (1824-1898) och Vilhelms yngre bror Victor (1848-1932).

Vilhelm fick hela nio barn sammanlagt i två äktenskap. Dessa nio barn har tillsammans med följande fyra à fem generationer förmerats till inte mindre än 120 st nya Reuterswärdar. Vilhelm var yrkesmilitär hela sitt liv. Det är inte fråga om att försörja sig på något annat sätt, t ex som jordbrukare som tidigare hade varit vanligt. Detta med specialisering i ett och samma yrke är något nytt och ligger i tiden. Vilhelm var dock en praktisk man och hade vid sidan av det militära en hel rad av civila

uppdrag av typ styrelseuppdrag. Här fick han kontakt med och kunde hjälpa fram den kraftiga industriella tillväxt som nu skedde i regionen. Detta hände under Oskar den II:s tid.

Men Vilhelm föddes under Karl XIV Johans tid, unionsflaggan vajade, napoleonkrigen var just avslutade. Under hela hans liv fokuserades det på de tyska krigen, på den tyska nationens enande och utveckling, på Bismarck och Kaiser Wilhelm. Tyskland låg

Säteriet Aspa vid Sommen.

nära språkligt och kulturellt och dominerade intrycken. Vilhelm var dock östgöte framför allt och Linköping var helt klart hans stad.

Vilhelm var endast 62 år när han gick bort och det kan vara en bidragande anledning till att han relativt Patrik-Oscar och Knut d ä har förekommit mindre i släktsammanhang. Läs mer om Vilhelm i det följande.

SLÄKTKRÖNIKAN

Arbetet fortsätter med oförminskad hastighet och är nästan avslutat. Fas 2 handlar om val av bildmaterial, om utseende på produkten och om tryckning av desamma.

MINNESSTEN

En lannaskedebo har överklagat kyrkorådets i Lannaskede sista beslut att vägra oss att sätta upp en minnessten till länsrätten i Jönköping. Denna har ej tagit upp sakfrågan utan har avslagit överklagandet med motivering att kyrkorådets beslut har tillkommit i laga ordning.

Vi har stöd för vår sak på orten och frågan har blivit både känd och välbelyst i tre artiklar i Vetlandaposten. Som bekant har kyrkorådet på 50-talet slängt ut Anders-Fredriks sten från 1828 och släktföreningen kräver att få ersätta denna med en liknande. Kyrkorådets motivering emot denna begäran har inslag av jantelag och gammal vänsterpolitik. Bland stolligheterna ingår ett "principbe-

Säteriet Rosenholm vid Lannaskede.

slut" att inga minnen på den 900-åriga kyrkogården får vara äldre än 25 år! Tala om historielöshet! Upp till kamp, släktföreningen!

LEGAT

Släktföreningen eller snarare vår släktfond har erhållit ett legat som med räntor uppgår till sammanlagt 81 790 kronor från överste Carl A E Rd:s dödsbo, för vilket styrelsen uttrycker sin stora tacksamhet.

STIFTELSELAGEN

Vi redogjorde i förra Bulletinen nr 12 för den nya stiftelselagen och dess verkan på släktföreningen. På sedvanligt krångligt byråkratiskt svenskt manér har man nu infört ett ytterligare nytt begrepp "familjestiftelser". Det innebär att vi ej längre behöver upprätta en årsredovisning eller behöver anlita

en godkänd revisor. Tudelningen i släktfond och förening kvarstår dock.

SLÄKTENS SJÄLVHJÄLP

Släktföreningens ändamål är ju "familjebandens stärkande" och dels "släktens självhjälp" som det står i de gamla stadgarna §§ 1, 8 och 9.

En gång i tiden betalade släktföreningen ut direkta bidrag till behövandes levnadsomkostnader. När det gäller självhjälp idag skulle detta kunna byggas ut med

Herrgården Sjövik, Sommen.

att förutom stipendier även avse speciellt bidrag till medlemmar som behöver ekonomisk hjälp för t ex nödvändig läkarvård, dyrbara mediciner eller omfattande operationer där det allmänna inte ställer upp i hel eller tillräcklig omfattning. Det kan också på samma sätt gälla betungande tandvårdskostnader, inköp av hörapparat eller liknande nödvändig utrustning.

Styrelsen är beredd att försöka pröva eventuella ansökningar som inkommer från och med nu i detta avseende för att se om former för sådan hjälp kan etableras.

Självfallet gäller behovs- och rimlighetsprövning samt full diskretion.

ADELSMÖTET 1998

Adelsmötet inleddes den 21 februari. Ätten representeras av Per Rd. De flesta motioner som har lagts (11-12 st) handlar om utökade möjligheter till adelsskap för t ex sambobarn eller t ex söner till döttrar att behålla moderns namn – vilket ju går enligt den nya namnlagen – och att vara medlemmar av Riddarhuset. I en del fall bottnar önskemålen i ett försök att rädda vissa ätter från total utsläckning. Vi får se hur Riddarhuset ställer sig.

Överför vi förhållandet till vår släktförening så illustreras det av några av våra snabbporträtt i detta nr. Vi har nämligen här en dotterson, en adoptivson och en sambodotter.

Viss ombyggnad av Jean de la Vallées palats har skett det sista året. Bland annat på initiativ av Reuterswärdiska Släktföreningen har ett släktföreningarnas rum inretts i källaren. Resultatet kunde vara bättre om Riddarhuset hade anlitat bättre expertis. Släktföreningen har anfört sin åsikt till direktionen.

UTFLYKT TILL VÄSTRA ÖSTERGÖTLAND

Förra årets utflykt till Södra Östergötland och Småland samlade 15 deltagare och genomfördes den 30-31 augusti 1997 och blev mycket lyckad.

Årets utflykt i Reuterswärdianans tecken och med bil kommer preliminärt att äga rum helgen den 29-30 augusti. Dag 1 samlas vi i Linköping och kör en slinga runt Tåkern och Omberg (vi beser ev Strand och Naddö) till Vadstena. Dag 2 kör vi en slinga via Motala, Boren, Ulvåsa och Ljung tillbaka till Linköping.

Reuterswärdiana finns i Linköping, Styvinge, Sättra, Stora Åby K:a (Ödeshög K:a och Ö Tol-

En del avsläktföreningen framför Lannaskede kyrka

stads K:a), Stora Lund, Väversunda, Rogslösa, Kungs Starby, Vadstena, Motala, Rimstad, Kristbergs K:a, Kvarn, Västana och Distorp. Vi kommer även att se andra kulturhistoriskt intressanta byggnader och miljöer.

Middag och övernattnings kommer att ske på 1:a-klasshotellet Vadstena Klosterhotell (medlem av Countryside Hotels).

Vi reserverar oss för ändringar.

Intresserade bör vända sig snarast (pga hotellreservationen) till sekreteraren Marina för anmälan och information.

NÄSTA SLÄKTMÖTE 1999

Nästa ordinarie släktmöte med middag på Riddarhuset (seklets sista) äger rum lördagen den 16 oktober 1999. BOKA KVÄLLEN REDAN NU I ER ALMANACKA!

Flera medlemmar har haft önskemål om en allmän "träff" före nästa släktmöte. På förslag finns en eftermiddagssamling på en söndag i höst (1998) med thé och kanske något föredrag och mycken tid till enskilda samtal. Vi återkommer.

Vår mycket uppskattade serie snabbporträtt av nya och gamla Reuterswärdar har något så speciellt som en cirkusartist m fl, m fl.

"The släktföreningen gives you a key to the past to make you enter the future. Join it!"

Varma hälsningar och en trevlig sommar
önskar Er

Per Reuterswärd

Vem var P. H. Vilhelm d.ä.?

Pontus Henrik Vilhelm föddes 1837 på det gamla karolinersäteriet Rotenberg vid Bråviken i Östergötland. Föräldrarna var Anders Wilhelm Rd (1803-1887) och hans hustru Augusta Vult von Steyern. Vilhelm blev kadett vid Karlberg 1852, student i Uppsala 1854. 1855 blev han officer och underlöjtnant vid Nerikes regemente i Örebro. Han avlade kansliexamen 1858 (för civil tjänst) samt företog under åren 1859-60 en utlandsresa i Tyskland, Österrike, Schweiz och Italien (se dagboksreferat, sid ...). Resan företogs huvudsakligen med tåg. Det framgår av dagboken att Vilhelm uppskattade skönheten var helst den fanns.

1890 utnämndes han till överste och chef för 1:a livgrenadjärregementet i Linköping och han återbördades därmed till sitt älskade Östergötland.

Vilhelm tjänstgjorde vid Första Kammarens kansli i riksdagen 1867-69. Han var stadsfullmäktiges ordförande i Örebro 1880-1891 samt vice ordförande i Örebro läns landsting 1880-1890. Han var styrelsemedlem i Hjälmar Kanal- och Slussverks AB 1879-1899 och styrelseordförande 1890-1899 i Aspa Bruk AB. Enligt uppgift skulle han blivit erbjuden att bli landshövding i Örebro län men tackade nej då hans håg stod till Östergötland.

Vilhelm gifte sig första gången 1869 med Adelaide Brändström (1844-1875) i Stockholm och fick med henne fyra barn, Augusta, Pontus, Wilhelm och Carl. 1875 dog tragiskt hans hustru endast 31 år gammal och lämnade Vilhelm ensam med de fyra minderåriga barnen i hemmet i Örebro. Adelaide dog av blodförgiftning, sägs det, endast nio månader efter sista barnets nedkomst. Att i åldern 25-31 år praktiskt taget varje år vara havande och föda barn måste ha varit en stor påfrestning. Vilhelm var på manöver när han mottog dödsbudet. Det måste ha varit en traumatisk tid och först tre år

senare gifter Vilhelm sig för andra gången 1878 med Carolina af Robson (1850-1939) från Aspa Bruk nere vid Vättern. De vigdes i Olshammars kapell söder om Aspa, på intilliggande Olshammars herrgård var Carolinas kusin Verner von

Heidenstam född och vid den här tiden bodde han där med sin första hustru. Det kan inte ha varit helt lätt

för den 28-åriga Carolina att komma till ett nytt hem med tre moderslösa småpojkar (den äldsta systern Augusta fick bo hos sin mor under hela sin skoltid) och en 13 år äldre make att ta hand om. Men hon tycks ha klarat det bra och blev en omtyckt maka och styvmor. Med Carolina fick Vilhelm ytterligare fem barn: Elin, Olof, Gustaf, Christina (Stina) och Eva.

I Linköping bodde Vilhelm och hans familj i det s k överstehuset, Järnväggsgatan 4.

Regementet var förlagt till övningsfältet Malmen på Malmslätt några kilometer utanför stan. Här låg 1:a

och 2:a livgrenadjärregementena (f d Östgöta Ryttare och f d Östgöta Infanteri). Det hela var lite av nyordning och Vilhelm fick hålla i uppbyggnaden av förläggningarna på Malmslätt. På grund av avståndet mellan bostad och regemente valde Vilhelm att ha regementsexpeditionen i bostaden. Den bestod av två rum innanför hallen. I det första trängdes adjutanten, regementskvartermästaren och en underofficer, i det inre större rummet, överstens skrivrum, föredrogs ärendena för honom. Telefon var en nyhet vid den här tiden men den begagnade man sig inte av. För att klara resorna fick Vilhelm skaffa en kupévagn, häst och kusk. Det handlade kanske också om att matcha landshövding och biskop. De försilvrade knapparna med det reuterswärdska vapnet från kusken Larssons livré tjänar fortfarande idag som manschettknappar hos vissa av dagens unga släktingar. I övrigt hade han två ridhästar till sitt förfogande.

**Överste Vilhelm d.ä.
1898**

På sommaren flyttade man till Västana som var ett större corps de logi med tillhörande park vid stranden av Göta Kanal och stället hyrdes antagligen av Göta Kanalbolaget i Motala där Vilhelms far Anders på äldre dagar tjänstgjorde som kamrer. Västana låg i utkanten av orten "Husbyfjöl" som av förståeliga skäl senare namnändrades till "Borensberg". Utflytten på försommaren till landet med barn, jungfrur och bagage skedde med en inhyrd liten ångbåt som tog sällskapet från Linköpings "hamn" uppför kanalen via Bergs slussar och till Västana. Översten och hans överstinna for däremot dit med vagn.

Vilhelm och Carolinas hem var mycket gästfritt, man umgicks med godsägarfamiljerna, t ex på Brokind (Falkenberg), Ekenäs (Klingspor) och Lagerlunda (Lagerfeldt). 1896 flyttade dåvarande överstelöjtnanten Edvard Brändström, Vilhelms f d sväger, till Linköping medförande bl a dottern Elsa, blivande "Sibiriens ängel". 1902 flyttade dåvarande generalmajoren Gustaf Ugglä som chef för 2:a arméfördelningen, till Linköping medförande bl a dottern Eva, Vilhelms blivande svärdotter.

Det är personer som har haft viss betydelse för familjen Reuterswärd. Men vi låter Stina berätta: "Det var mycket gästfritt hemma. Föräldrarna såg gärna alla sina vänner. Varje år på nyåret hade dom bal med supé. Det var mycket noga med den som skulle anförda dansen. Ibland var det kapten Björk-

Wilhelm, Carl, kapten Vilhelm d.ä. och Pontus, 1876

man, ibland var det överstelöjtnant Forsbäck, som ansågs dansa bra. Man dansade vals, polka, pas de quatre och naturligtvis française, som var mycket högtidlig. Alla deltog i den. Vi hade alltid vår dans

Fr.v. Olof, Stina, Gustaf, Eva och Gustav Ros, sittande fr.v. Carolina, Elin (g. Ros), 1904

omkring 3:dje-4:de januari efter landshövdingen de la Gardies stora bal. Sedan följde danser hos den andre regementschefen, sen på Lagerlunda osv. Musiken var inte särskilt märkvärdig". Stina igen: "Pappa (Vilhelm) var mycket omtyckt och fick mycken vänlighet under sin sjukdom. Han var sträng hemma men han hade ett hjärta av guld. Han kom ofta in till mig och Eva och pratade".

På våren 1899 avled Vilhelm d ä, 62 år gammal, i Stockholm, där han hade vårdats. Han hade då begärt avsked 1898 pga sjukdom. Carolina bodde kvar i Linköping till 1912 då hon flyttade till Stockholm. Carolina gick bort 1939. Vilhelms äldste son Pontus blev underlöjtnant vid 1:a livgrenadjärregementet 1891 och bodde kvar i Linköping till 1915 då han blev major. Han gifte sig 1905 med Eva Uggla. Svågern Edvard Brändström, som kom till Linköping 1896, efterträdde Vilhelm som överste och chef för 1:a livgrenadjärregementet. Vilhelms bröder Baltzar och Victor tillhörde även

**Fr.v. Elin, Eva, Stina,
1899**

**Adelaide Reuterswärd,
f. Brändström, 1869**

**Carolina Reuterswärd,
f. Robson, 1898**

Nedan: Översten på Tegonda. Ovan: Westanå vid Borensberg.

regementet. Under Vilhelms sista år var således regementet lite av familjeföretag.

Linköping som ort har helt klart spelat en stor roll för släktgren III. Sedan Vilhelms tid har många av hans ättlingar arbetat och bott i Linköping som officerare (bl a en överste), som pensionärer men även i civila yrken som chefsrevisor, tingsnotarie och idag 100 år senare avdelningsdirektör (Claes Rd) vid Linköpings Universitet.

Per Rd

Vilhelms skrivrum (skrivbordet finns hos Bertil Rd).

Matsalen (observera fotogenbelysningen).

Ur dagboken

EXCERPTER FRÅN VILHELMS OCH HANS FARS DAGBÖCKER

Under våren 1997 erhöles som gåva fyra handskrivna dagböcker som skrivits av tre medlemmar av gren III. Dagböckerna hade förvarats i Linköping hos chefsrevisor Erik.

Två av böckerna är skrivna av överstelöjtnanten Pontus Reuterswärd (sonen till grenens stamfar översten Pontus, 1761-1823), en bok av Pontus' yngre bror Anders och den fjärde av Anders' son Vilhelm.

Anders (1803-1887) skrev sin bok som reseskildring, vilken han kallar "Dagbok under en resa i Tyskland 1833 såsom tjenstgörande kammarherre hos Grefvinnan Schwerin född Putbus". Han tillägnar sin blivande hustru Augusta Elisabet Vult von Stejern boken. Grevinnan Ulrika Vilhelmina von Putbus (1762-1843) var änka efter generalmajoren Curt Filip Carl von Schwerin. Denna bok börjar med avresan från Norrköping till Stockholm den 10 mars 1833 och slutar vid hemkomsten på grevinnans säteri Husby den 21 juli samma år.

Anders' äldste son Vilhelm (1837-1899) fick göra en resa till Europa åren 1859-1860. Den är skriven i berättande stil, tyvärr med tomma sidor här och där i den löpande texten. Han hade förmodligen haft ambitioner att fylla i de sidor som ej blev skrivna i efterhand. Boken börjar med avfärden från föräldrahemmet den 9 oktober 1859 och slutar abrupt den 29 mars 1860 då Vilhelm embarkerar en båt till Italien i Marseille.

NÅGRA UTDRAK UR BÖCKERNA

Anders' med en mycket vacker handstil nedtecknade minnen från resan präglas av en stark känsla för de vackra men omväxlande landskapen som de passerade samt en positiv inställning till alla människor de lärde känna under resan. Anders beskriver ankomsten till Heidelberg med dess vackra slott i staden och särskilt det äldre slottet ovanför staden som svenskarna innehade en tid under trettioåriga kriget:

"Inbjudande war den park som omgaf slottet och gynnade af en wacker morgon klättrade wi upp för en mängd trappor som från staden erbjöd en insmygswäg i dessa heliga lundar hwars waksamma wäktare Nektergalarne jublande skänkte oss en wälkomsthelsning. De wackraste vüer frapperade vårt öga: Det gamla slottet och staden under våra

fötter, Manheim med Vogeserna till bakgrund, Heiligenberg med sin urgamla ruin och Neckar floden som slingrade sig mellan höjderna, allt låg för oss som den skönaste tafla..."

Efter Heidelberg fortsattes resan till Karlsruhe där de besökte baron Munck (översten och hovmarskalken Otto Magnus Munck, yngre bror till greve Adolf Fredrik Munck) med sin friherrinna. Dessa som tjänstgjort hos Gustaf IV Adolf och hans drottning, följde med dem till Tyskland och var vid tiden för Anders' resa bosatta i Heidelberg. Anders skriver:

"Wi funno i dem twenne oss innerligen bewägne landsmän, han en öppen redlig och aktningsswärd man, hon ett bildat, belevvat och angenämt fruntimmer; deras bostad det täckaste man ville se; på en rymd af måhända 200 alnar i längd och 100 alnar i bredd fann man Caractaire hus med 2ne flyglar, samt en liten söt trädgård med sitt lusthus, sin Springkella och sin damm med guldfiskar. Det war sjelfwa treflighetens hem, och wärdsfolkets gästfrihet hwaraf wi mycket profiterade motswarande fullkomligt allt det goda de i sig sjelfwa och sin omgifning hade att bjuda på."

Anders' son Vilhelms håg låg tydligen främst åt musiken och kulturen, han beskriver besök i slott, kyrkor, museum, operahus och teatrar under sin resa. När Vilhelm och hans resesällskap den 18 november kom till Wien berättar han:

"Nu hade emellertid hela trakten iklätt sig vinterskrud. Snön var åtminstone quartersdjup och kölden så stark, att tillochmed vi 'Nordens härdade söner' fröso duktigt... D 20. Voro vi nästan hela dagen tillsammans med Edling (bataljonsläkare från Närkes regemente, som läste medicin i Wien), som förde oss omkring i staden – Vi åto äfven middag tillsammans o gingo på aftonen på Carls Theater i Leopoldstadt, der 'Ein von unser Leute' gafs – Pjesen var ganska bra och karikerade en mängd förhållanden här så skarpt, att det förundrade oss på det högsta, hur sådant kunde tolereras i en oinskränkt monarki! Derefter på bal hos Schwende – Vacker lokal, blandad societé. Musiken var utmärkt, anford af Strauss. Bland annat dansades der Ungerska danser, hvilket var rätt roligt att åse. –"

Ulla Johansson

Vilhelms nio barn

Beskriver man Vilhelm d ä vore det fel att inte nämna något om hans nio barn. Somliga av dem blev mer kända än han själv. Här finns många historier och mycket att berätta.

– Ta Augusta f 1870, starkt ridningsintresserad och konservativ, som gift Cassel blev slottsfru på Stjernerunds slott berömt för sin nyklassicism.

– Ta Pontus f 1871, som otippad blev general-löjtnant. Som privat var skämtsam och vänlig men som i tjänsten var så oerhört sträng och barsk att han av vissa i Boden kallades ”general Rysans-värd”.

– Ta kanslirådet Wilhelm f 1872, som var något av ett original och som gifte sig först i 57-årsåldern.

– Ta civilingenjören Carl f 1874, Sverige-VD för Allgemeine Elektrische Gesellschaft gemenligen kal-

lat AEG och som bodde på Rosenhill på Djurgården. Han blev den förste att flyga zeppelinare till Sverige.

– Ta Gustaf f 1882, som blev radiomajoren med hela svenska folket, var förste chef för TT (Tidningarnas Telegrambyrå), var chefredaktör för Stockholms Dagblad samt VD och sedan ordförande för Radiotjänst.

– Ta Stina f 1884, som inte fick egna barn men väl kungabarn att självständigt uppfostra.

– Ta bergsingenjören Olof (Olle) f 1880 som var påtänkt som arvtagare till Aspa Bruk men planerna kom på skam när Vilhelm d ä avled.

– Elin f 1879 och Eva f 1885 inte att förglömma.

Direktör Carl Reuterswärd, 1926

se nästa sida!

FRILUFTSGUDSTJÄNST I LJUNGHEM, VÄSTERGÖTLAND

På Ljunghems gamla kyrkogård (ca 1,5 mil sydost Skövde) reste släktföreningen 1987 en minnesvård över stamfadern ANDERS HOF REUTERSWÄRD

i samband med en friluftsgudstjänst i

Edhems församlings regi

SÖNDAGEN DEN 12 JULI kl. 14.00

med kyrkoherde Susanne Rikner. Alla släktmedlemmar hälsas hjärtligt välkomna av kyrkorådet.

Församlingen bjuder på kaffe efter gudstjänsten.

Anmäl antal till Sigrid Klang, tel. 0500-45 60 64

SÖNDAGEN DEN 30 AUGUSTI 1998

STJERNSUNDSJUBILEET 1798–1998

STOR JUBILEUMSFEST med romantisk trädgårdsfest i parken.

För upplysningar Marina Reuterswärd, tel 08-755 57 58 eller direkt Jubileumsföreningen i Askersund, c/o Mats Högberg, Trafvenfeltsvägen 3, 696 31 Askersund, tel. 0583-142 30

Reuterswärdar hälsas speciellt välkomna!

Carl Reuterswärd

DIREKTÖR, LILLA BÄLTGATAN 8, STOCKHOLM, PLATSNUMMER 19

Onsdagen den 8 oktober 1919, 20 år efter Vilhelms död, lämnar för första gången den tyska zeppelinaren "Bodensee" Berlins Luftskeppshamn för färd mot Stockholm. Med i gondolen under luftskeppet finns 22 passagerare och 20 besättningsmän. Bland passagerarna hittar vi direktör Axel Wennergren, direktör Carl Reuterswärd ... osv. Vi lämnar ordet till Carl:

” Det är icke att undra på, att en så trogen beundrare av Tyskland och tyskarna som jag skulle känna mig synnerligen tilltalad att få deltaga i denna första färd, som blivit företagen av en zeppelinare mellan Berlin och Stockholm. Redan vid avfärden från luftskeppshallen utanför Berlin imponerades man av den ordning och precision varmed allt föregick, såväl luftskeppets utförande ur lufthallen som sedan själva uppstigningen. Man erfor en känsla av fullständig trygghet och ett absolut förtroende för den säkra manövreringen av det synnerligen förekommande och duktiga befälet ombord på luftskeppet. För att vidare kunna skildra de storartade intrycken under själva resan fordras det emellertid en skickligare penna än min.

Mest spännande är väntan i luftskeppshallen, var väldiga dimensioner man i morgondunklet kan göra sig föga begrepp om. – Hur känns det att lyfta, att flyga iväg genom luften, frågar man sig, och komma sannolikt också andra att fråga en. Sedan jag provat på, kan jag bara svara; det känns märkvärdigt naturligt. När man väl ilar genom luften i gondolen, som är trevligare inredd än de flesta järnvägsvagnar, får man hastigt ett slags vanekänsla och ett fullt förtroende för kommunikationsmedlet. Luftskeppet går lugnt och jämnt, bullret av motorerna stör mindre än maskinen i en motorbåt. Man har överhuvudtaget inte någon flygkänsla – annat än i ett och annat lufthålsugg – utan en glidkänsla.

Underligt är naturligtvis att se jorden i fågelperspektiv. Furuskogarnas verka som grönkålsland, de nyplöjda åkrarna som mattbonade brädgolv, städerna som stadsplanemodeller. Allting ser så ordentligt och uppputsat ut, t.o.m. skären. Från tvåhundra meters höjd påminna hästar om får och fiskebåtar om leksaker eller nötskal.

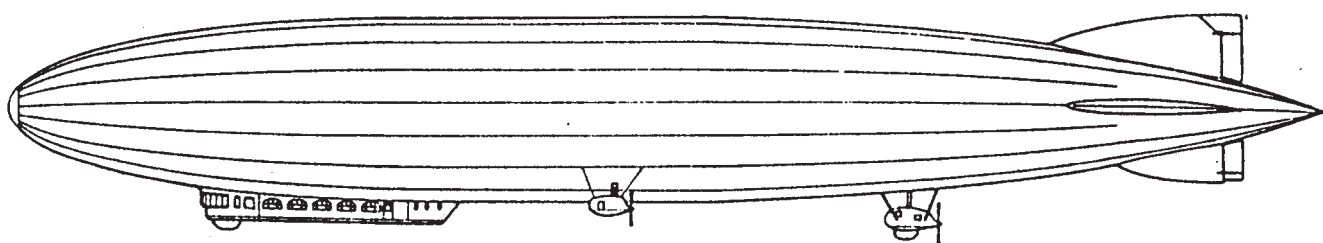
Tänk eder sitta i en elegant salong i en bekväm länstol, tittande ut genom fönstret på edra medmänniskor och landskapet, höjd över all vardaglighet och all småsinthet åtminstone 200 meter, ibland ända upp till 1.000 meter, allt under det landskapsbilderna rulla upp sig den ena efter den andra med en hastighet av 15 mil i timmen (dubbel snälltågsfart), utan att ni tänker vare sig på den svindlande höjden eller den liknande svindlande hastigheten. Man måste till och med då och då titta ut genom fönstret för att övertyga sig om att man verkligen far framåt, ty i salongen märker man ingenting härav.

Att dessa luftskepp äro den närmaste framtidens fortskaffningsmedel för passagerare är väl ställt utom allt tvivel. Åtminstone kommer jag att använda mig av dem så ofta tillfälle erbjudes.

Aeroplanens huvudsakliga användning torde väl däremot bliva för post- och paketbefordran samt väl även för passagerarebefordran på korta sträckor. Vid en blivande trafik på Stockholm av zeppelinfartyg torde det vara absolut nödvändigt att i Stockholm snarast möjligt uppföres en fullt modern luftskeppshall oaktat kostnaderna för en dylik nog torde bli ganska stora. Vidare böra längs de rutter, som luftskeppen skola flyga, på lämpligt avstånd trådlösa telefonstationer upprättas, så att luftskeppen ständigt kunna stå i förbindelse med någon av dessa stationer.

(Originaltexten är något omstuvad, red:s anm.)

Zeppelin Type y LZ120 Bodensee

Marie Reuterswärd

F 51 (II) DOTTER TILL MARIANNE, F. WERSÄLL, OCH CLARENCE REUTERSWÄRD.
GIFT MED ANDERS THUSTRUP. BARN: FELICIA 20, FERDINAND 17, FRED 14 OCH MALTE 10

Jag vill först framföra mitt tack till stipendienämnden för de 5 000 kr jag tilldelades i höstas. Eftersom jag hade sökt och blev antagen till en kurs i akupunktur och blev tjänstledig från mitt arbete, kom pengarna väl till pass.

Jag är narkosköterska och har arbetat på en anestesiaavdelning i de senaste 9 åren.

Mitt arbete går i stora drag ut på att söva folk inför operationer och övervaka att de sover, andas, inte har ont och att blodet snurrar som det ska i kroppen. När jag arbetar jourtid är det bara akut verksamhet, då är det oftast bråttom, bråttom.....

Jag tycker att mitt arbete är stimulerande, men det är alltid roligt att utveckla sig.

Akupunkturkursen jag gick bedrivs på Karolinska Institutet, dvs. i Landstingets regi och att nu även (den kanske 300 år gamla) skolmedicinen börjar acceptera 4 000-åriga kunskaper i läkekonst, tycker jag är kul.

Socialstyrelsen godkände akupunktur för behandling av smärta 1984, och börjar nu diskutera att även acceptera metoden för behandling av vissa sjukdomar. Att ha den alternativa medicinen invävd i skolmedicinen tror jag kommer mer, för människor måste kunna fa välja, och akupunktur är definitivt inget "hokus pokus" när det gäller smärta. Det går att enkelt bevisa vad som händer när man sticker in en nål i kroppen. Det går nämligen en impuls från nålsticket vägen upp till hjärnan dvs hypothalamus (= en förmedlande länk mellan nervsystemen). Därifrån går signaler ut till kroppen, t.ex. som alstrar kroppsegna morfiner om man har ont.

Till skillnad från västerlandet, där gamla kulturer har raserats och nya vuxit upp, har den kinesiska kulturen och därmed dess traditionella medicin fatt verka kontinuerligt. Det har givit en stor ackumulerad medicinsk erfarenhet. Enligt den traditionella, kinesiska medicinen diagnosticeras sjukdom som störningar i energibalansen i olika organsystem och akupunkturen anses ha effekt på energiflödet i kanalsystemen. Om akupunktur mot sjukdom skall fa en plats inom var sjukvård måste det finnas biologiska förklaringar, men diskussionen är som sagt redan igång

På anestesikliniken där jag arbetar finns en

smärtavdelning där man behandlar patienter för olika typer av smärta. Där finns f.n. bara en enda sjuksköterska som behandlar dem som önskar med akupunktur. Jag hoppas att fa använda mig av mina kunskaper där.

När det gäller Släktföreningen, har jag efterträtt min syster Madeleine som suppleant i styrelsen. Madeleine har suttit med i många år och jag har förstått att hon bidragit med sina kunskaper som Art Director.

Jag är inte så van vid styrelsearbete, och som ni kanske förstår ligger detta ganska långt ifrån mitt yrkesliv, men jag tycker det är roligt att fa en djupare inblick i släkthistorien och det här är ju ett bra sätt att lära känna mina släktingar.

Jag tackar således för förtroendet och hoppas kunna bidra med mera allmänna synpunkter till Styrelsens arbete.

”Säg något roligt, Clown!”

BRUKAR FOLK SÄGA, NÄR JAG MÖTER DEM PÅ STAN.

Jag blir rent av stött när människor säger så. För mig är cirkus så mycket mer än röda clown-näsor och vattensprutande låtsasblommor. Cirkus är en vacker konstart med en ofantlig variation. Cirkus är ett sätt att leva, att med färgglada hårfärger och lustiga kläder spela teater, med sig själv och sina kompisar, även utanför den röda manegen. Jag drömmer och längtar till den dag jag turnerar runt i världen, med en traditionell cirkus eller med en s.k. nyskapande cirkus, vilket är ett mellanting mellan teater och cirkus på ett mer utflippat och galet sätt.

Det här med cirkus, började för fem år sen, när jag i åttonde klass klev in till skolans kurator. Där fick jag reda på att det enda cirkusgymnasiet i Norden låg endast 15 mil från min hemstad Hudiksvall. Då hade jag redan jonglerat i ett år och hade fastnat ordentligt för det. Alltså, var det inte svårt att bestämma vad jag skulle ägna mig åt efter grundskolan. Så kom det sig att jag sökte till Gävles Cirkusgymnasium. Jag fick gå igenom ett ansträngande inträdesprov tillsammans med ungdomar från hela landet. Där testades bl.a. styrka, smidighet och skådespelartalang. Man fick även genomgå en personlig intervju och visa upp den disciplin man bemästrade. Efter lång väntan meddelades jag antagen.

Hösten 95- började jag utbildningen tillsammans med 20 andra nervösa och förväntansfulla elever. Nu tre år senare har nästan hälften hoppat av denna speciella utbildning, vilket kräver mycket av de studerande. Utbildningen är som en vanlig treårig gymnasieutbildning, fast inriktningen är ställd på cirkus. Första året får man prova på en mängd olika cirkusdiscipliner, lindans, trapets, balans, dans, mim, jonglering, akrobatik och många fler. Andra året får man specialisera sig på en eller två discipliner, i mitt fall blev det jonglering och akrobatik. Tredje året lägger man ner hela sin energi på ett eget cirkusnummer.

I slutet av varje termin är det föreställningar, då får vi visa allt vi jobbat så hårt för under terminens gång. Jag älskar timmarna innan en föreställning, då hela skolan arbetar för att iordningställa allt. En del trängs i sminklogen, andra springer nervöst omkring och letar efter rekvisita som de råkat tappa bort. En del som varit med längre sitter lugnt och fikar i något hörn. Själv brukar jag bara gå omkring och le och känna stämningen som råder i alla hörn och kanter. Sen smäller det till och föreställningen börjar. De som uppträder först kommer snart in i omklädningsrummet. Vissa är nöjda, och andra som har misslyckats kommer in med nedåtriktade mungiporna, men det går över innan föreställningen är slut. Och så är det äntligen min tur, jag står och stampar bakom ridån, för det är svårt att stå still när man nästan svämmar över av den över-skottsenergi som åskådarna ger. Presentatören ropar mitt namn i högtalarna, jag är samlad, ridån öppnas, jag kastar mig ut i manegen utan rädsla, utan en tanke på annat än mitt nummer. Den koncentration jag känner, har jag aldrig upplevt någon annanstans. Mina tankar är inriktade på endast en sak - att ge mig till publiken, och jag njuter av det.

Cirkusen är verkligen min passion, jag känner mig långtifrån färdigutbildad - men det blir man väl aldrig. Därför ska jag ”om allt går enligt planerna” pröva lyckan i Ryssland på Moskvas stadscirkusskola - en av de främsta i världen. Jag har sökt flera stipendium, och jag är fast besluten att efter studenten gå omkring i päls och pälsmössa i Moskva.

Jonathan Hellbom

son till Nadine Reuterswärd (1) och Per Hellbom (barnbarn till Patrik och Michaela)

En betraktelse

FRÅN INLOPPET TILL STOCKHOLM

Jag heter Pontus Kirstein Reuterswärd och är 19 år gammal. Jag är son till Gabriella Kirstein Reuterswärd (11) och Lars Kirstein.

Våren 1997 tog jag studenten vid Bromma Gymnasium efter tre års studier på samhällsekonomiska programmet. Redan då hade jag bestämt mig för att läsa vidare direkt efter sommaren. För mig fanns det två olika typer av utbildningar som var av intresse för mig, antingen att fortsätta med ekonomi eller att studera musik. Anledningen till att jag funderade på en musikutbildning var, att musiken är ett stort intresse som jag även har haft lyckan att kunna utöva under mina nio år i Stockholms Musikskola. Detta ledde till att jag sökte två olika ekonomiutbildningar och en inom musik (MIDI). Jag sökte till Stockholms universitet och Nackademin vad gäller ekonomi och till Kulturamas MIDI kurs. MIDI står för Musical Instrument Digital Interface och innebär att man använder datorer när man skapar musik. Efter lång väntan fick jag ett brev som meddelade att jag var antagen till Nackademens Business/IT-utbildning. Nackademin bedriver en KY (Kvalificerad Yrkes)-utbildning inom ovannämnda inriktning, men även inom andra områden. Det är en tvåårig utbildning som alternerar teori och praktik i elva-veckorsperioder. Denna typ av uppläggning av utbildningen används i bland annat USA och Tyskland. Nackademin ligger vid inloppet till Stockholm, ute på Kvarnholmen. Undervisningslokalerna är ljusa med glasfasad och med utsikt mot Stockholm och Djurgården. Huvudorsaken till att jag valde Nackademin var just praktiken vilket gör att man kommer ut i det verkliga arbetslivet och får möjlighet att se hur företag verkar och omsätta den inlärd teori till praktik. Dessutom kan man knyta kontakter som kan vara

betydelsefulla när det är dags att söka jobb.

Eftersom utbildningen syftar till att förbereda oss så mycket att vi ska kunna börja arbeta direkt efter examen, är schemat lagt efter vanliga arbetstider och vanlig semester, dvs från 8 till 17 alla vardagar och fem veckors semester. Det är lika bra att börja vänja sig vid verkliga arbetsförhållanden.

Nu har jag gått drygt en termin på skolan och trivs mycket bra. Vad som gör det extra roligt är att jag precis har kommit tillbaka från en lyckad praktikperiod på Skanskas ekonomiavdelning. Mina arbetsuppgifter var att sköta leverantörreskontra, men även kundinbetalningar och att boka dessa. De var så nöjda med mig att de ville att jag skulle komma tillbaka för ytterligare en period vilket jag inte tackade nej till.

SKOLAN ÄR VIKTIG MEN FRITIDSINTRESSEN ÄR OCKSÅ VIKTIGA FÖR MIG

Skolan tar helt naturligt mycket av min tid men jag har även tid för mina intressen, nämligen musik och datorer. Jag tycker om det mesta inom musik med viss reservation för ytterligheter. Men om man spelade trummor som jag gjorde, blev det mycket pop/rock och även hårdrock som mullrade upp från källaren där mitt trumset står. Sedan ett drygt år tillbaka spelar jag också gitarr (till grannarnas glädje). Nej, skämt åsido, ingen har klagat över att jag spelat trummor så jag tror att det inte är något att bekymra sig för. Min musikaliska "karriär" sträcker sig till en konsert i Globen i april 1996, 5096 in Concert och ett antal konserter med det band som jag var med i under gymnasietiden. Det var en rolig erfarenhet men tyvärr splittrades bandet på grund av studier och militärtjänstgöring för några av medlemmarna.

Forts. sid 20

Från Grevlingen till Kina

AV ANNA REUTERSWÄRD, F 75, DOTTER TILL PONTUS RD (II) OCH ANNIKA RÖHL

Livet är ett enda stort nätverk av händelser och sammanträffanden. Att jag blev tillfrågad om jag ville skriva i den här tidningen, till exempel.

BARN NR 1 PÅ GREVLINGEN

Våren 1997 firade daghemmet Grevlingen på Grevgatan, där Per Reuterswärd har sin yngsta dotter, 20-års jubileum. En fest ordnades av föräldrar och barn och även familjer, som tidigare tillhört Grevlingen, bjöds in. Vi var inbjudna och min mamma gick dit – i egenskap av första ordförande i daghemsföreningen! I mitten av 70-talet var det ont om daghemsplatser i Stockholm. Mina föräldrar tog därför initiativet till att starta ett privat daghem tillsammans med tio andra familjer. Jag blev därmed barn nr 1 på Grevlingen, och jag måste erkänna att jag är lite stolt över att mina föräldrar står bakom en kooperativ verksamhet som fortfarande fungerar.

Ovanstående sammanträffande var alltså bakgrunden till att Per bad mig presentera mig själv i årets nummer. Tänk om jag tidigare hade känt till att det utkom en Reuterswärdsk släkttidning. Nu fick jag tillfälle att läsa igenom några gamla nummer. En av presentationerna var skriven av släktingar utanför Pittsburgh, Pennsylvania. Om jag bara hade vetat lite tidigare att det fanns släktingar just där!

JORDEN RUNT

Jag har nämligen hunnit bila genom Pennsylvania två gånger de senaste två åren. Under den första turen, våren -96, var jag på väg norrut från Miami till Albany, NY, och körde då runt i de östra delarna av Pennsylvania. Den turen var en av de sista etapperna på min sju månaders jorden runt-resa.

Här ett stycke ur min dagbok från Fraser Island, som är världens största sandö och ligger utanför Australien. Enda sättet att åka dit ut är med en hyrd 4WD (fyrhjulsdriven jeep) + campingutrustning i två eller tre dagar. Jag blev placerad i en grupp på

sex personer, som jag planerade och handlade mat med. Sedan bar det av ut på sandön.

“16/3 Lördag, Vaknar tidigt och ser dingos och vildhästar. Badar i The Champagne Pools. Vidare ner till Eli Creek där vi äter lunch och badar. Tältar vid stranden. Dagen har gått blixtnabbt. Äter äcklig korv. Körde i 70-80 km/h på stranden.”

Det tog ett bra tag för mig, mer än en månad tror jag, att förstå att jag befann mig på andra sidan jordklotet och där hade friheten att åka och göra precis som jag kände just för

stunden. Det ena fick helt enkelt leda till det andra. Jag visste bara att jag behövde befinna mig på Sidneys flygplats en bestämd dag.

EN SPÄNNANDE ARKITEKT

Sommaren -97 var jag över Atlanten igen och gjorde en resa från Toronto i Kanada söderut till en konsert i Virginia Beach och passerade Pennsylvania på nytt. Båda gångerna hade jag naturligtvis tyckt det vore roligt att hälsa på mina släktingar – som jag då inte visste fanns där.

Men denna gång fick jag möjlighet att stifta bekanskap med verk av min favorit-arkitekt Frank Lloyd Wright. Jag hade prickat in konstmuséer och ett antal hus av Wright på vägen ner, så det blev en riktig arkitektur- och konstresa. I närheten av Pittsburgh gick en av mina drömmar i uppfyllelse när jag besökte hans hus Falling Water. Att se denna magnifika byggnad krypa fram ur ett ljusgrönt lövverk i sluttningen invid vattenfallet var en fantastisk upp-

Forts. sid 20

Det gamla skåpet

I hallen på det lilla säteriet Aspa vid sjön Sommen (sålunda ett annat Aspa än det tidigare nämnda vid Vättern) finns ett gammalt skåp i bondbarock från 1728. Enligt sägnen skulle det ha tillhört Anders Fredrik Rd (1756-1828) och skänkts till Hedda (Hedvig Margareta) Rd (1784-1816) dotter till Adam Ulrik på Ekäng som bröllopsgåva när hon gifte sig (1815) med Svante Rääf.

På skåpets framsida står mycket riktigt initialerna "AFR" skrivna som i Anders Fredrik Rd men året 1728 är lite märkligt med tanke på att vår Anders Fredrik föddes år 1756. Är det kanske en felskrift? Eller visst kunde han äga ett skåp som var äldre än honom själv! Ett samtal till Rääfska släktföreningen visar att ingen Rääf med initialerna "AF" funnits. Sålunda en gåta som väntar på en förklaring!

Man vet också att Anders Fredrik var mycket förtjust i sin niece Hedda. Men vad hände med henne? Tragiskt nog så dog hon i barnsäng endast ett år efter bröllopet. Skåpet är invändigt målat i mörkblått och dekorerat med små guldstjärnor.

Per Rd

Foto: Peter Hamilton 1997

Lite om vårt dagliga namn

IBLAND FÅR MAN FRÅGAN: VARFÖR REUTERSVÄRD? VARFÖR INTE RYTTARSVÄRD?
VARFÖR INTE ENKELT "V"?

"Reuter" är plattyska och holländska för ryttare (jfr högtyska "Reiter" och "Ritter", dvs ryttare och riddare; en riddare är en ryttare men inte nödvändigtvis tvärtom).

Vår stamfader Anders Hof bar ett efternamn som hans far, Sven Andreas Hof, lagt sig till med ("Hof" betyder på gammalsvenska och tyska "en större gård" och kan ha valts eftersom både hans far och farfar varit kyrkoherdar i "Hovby" församling). Namnet uttalas "Hååf" (inte "Hoov" som i hästhov, vilket man kan förledas att tro eftersom Anders Hof var kavallerist).

Efter att ha utmärkt sig i slaget vid Lund 1676 i egenskap av ryttare och med svärdet som vapen (det sägs att han mer eller mindre räddade livet på Carl XI då denne blev kringrand av fiender) tog han sig 1690 namnet "Reutersvärd" vid adlandet och upp-tagandet i Riddarhuset.

Varför då inte "Ryttarsvärd"? Namnformer på "Ryttar" var redan vanliga i soldatnamn i armén medan "Reuter" som snarast var ett internationellt låneord, var vikt för adliga namn. I själva verket var "Reuter" ensamt eller i förbindelse med ännu ett led redan före 1690 populärt som adelsnamn. Tyvärr har flera ätter där "Reuter" ingår i namnet redan utslocknat. Kvar finns endast Reutercrona, Reuterfeldt, Reuterskiöld och Reutersvärd.

Vanligtvis har man i dessa ätter hästmotiv i vapenskölden. I det reuterswärdska fallet används dock sporrar av silver, s k moletter, som hästanknutet motiv. Moletterna ser ut som små stjärnor men med ett litet sprint-hål i centrum och utgör den lilla runda delen längst ut på sporren.

Vårt namns andra beståndsdel "swärd" stavas i vapenbrevet och på riddarhuskölden med "w". Det är gammalstavning och säkert ett inflytande från tyskan där det ju krävs ett "w" för att få svenskans "v"-uttal (tyska "v" uttalas ju på tyska som "f"). "Svärd" hette och heter på tyska "das Schwert". Tysktalande uttalar därför vårt namn utan att vi alltid tänker på det som "Reuterschwert".

Vissa ättemedlemmar har genom tiderna använt den modernare formen med enkelt "v". Elgenstier-na använder dock "w".

Per Rd och Lars Wickström

SLÄKTMÖTET 1999

kommer att avhållas på Riddarhuset
lördagen den 16 oktober Reservera
helgen 16-17 oktober redan nu!

**Släktföreningens
representanter
Marie och Marina
Reutersvärd upp-
vaktar släktens
äldsta Margareta
Reutersvärd f.
Bager på
95-årsdagen.**

FÖRÄNDRINGAR INOM SLÄKTFÖRENINGEN SEDAN JUNI 1997

AVLIDNA

Carl A.E. Reuterswärd (111) född 1909 avliden 97-07-09

FÖDDA

En dotter HEDDA, Henrika, Vendela 96-03-08 till Christina fd Rd (111) och Henrik Hanner

INGÅNGNA ÄKTENSKAP

Helena Reuterswärd (111) och Per-Erik Dahlgren 7 mars 1997

Lotta Reuterswärd (1) och Magnus Björkman 30 maj 1998.

KRONDIAMANTBRÖLLOPSDAG (65 ÅR)

har Wilhelm (070801 gren 111) och hans maka Thérèse Rd f Ingeström den 28 juni 1998.

GLÖM EJ att anmäla förändringar och adressändringar till sekreteraren: Marina Reuterswärd Rosornas Väg 15, 182 38 Danderyd. Det går också bra att ringa eller faxa på tel: 08/755 57 58

LITET FÖR KALENDERBITARE

Släktföreningen har per 98-05-25 335 st medlemmar varav 43 % bor i Stockholms stad och län. 53 st är bosatta utomlands och vi hittar dem i -Norge, Danmark, England, Skottland, Frankrike, Spanien, Schweiz, Sydafrika, Nya Zeeland, Australien, USA och Argentina.

Spinnsidan är starkast med 175 st kontra 160 st män med en fördelning i följande åldersgrupper:

Under 18 år	78
18-25	14
26-35	22
36-45	73
46-55	69
56-65	30
66-75	10
76-85	23
86-100	16

Släktens äldsta Margareta Reuterswärd (11) född Bager fyller 96 år i november

Patrik Reuterswärd 75 år 97-II-10

Konstprofessorn Patrik firade dagen med en mottagning på prins Eugens Waldemarsudde på Djurgården. Jubilaren var anställd vid Nationalmuseum 1958-62 och 1969-72 och däremellan docent i Göteborg. Han var professor i de bildande konsternas teori och historia 1973-1988 vid Stockholms universitet. Han blev också ordförande i Konsthistoriska sällskapet 1973 och stannade på denna post fram till 1990. I början av 1950-talet arbetade han med nordiska uppslagsböcker. Bland många publikationer kan nämnas doktorsavhandlingen Griechenland und Rom 1960, Hieronymus 1970 och The visible and invisible in art 1991. Patrik Reuterswärd har också skrivit flera konstartiklar.

Erik Lidén

På bilden jubilaren i prinsens salong på Valdemarsudde, studerande Konsthistorisk Tidskrift nr 4-97, vilket var ett hyllningsnummer till jubilaren som själv en gång var redaktör för Tidskriften. T.h. intendent på Valdemarsudde Hans-Henrik Brummer.

Foto: Per Rd

Meddelande

FRÅN STIPENDIENÄMNDEN

Styrelsen för Reuterswärdsska släktföreningen inbjuder Dig härmed att söka ett stipendium på 5000 kronor. Styrelsen har beslutat att avsätta 40.000:- kronor för läsåret 1998-1999 i form Av studiestipendier till studerande släktmedlemmar eller medlemmar som gör praktiktjänstgöring.

Berättigade att söka ovanstående stipendier är medlemmar av släktföreningen födda 1972-1981.

Välkommen med Din ansökan på bifogad blankett före den 9 september 1998.

Sänd Din ansökan till Reuterswärdsska släktföreningen, stipendienämnden, C/o Gunilla Reuterswärd, Stureplatån 29, 181 32 Lidingö, tel 08-767 68 56

Forts. "En betraktelse..."

Mitt andra intresse, som jag nämnde, är datorer och då är det framför allt grafik som fascinerar mig. Som tur är kommer vi nu under vårterminen att få lära oss om grafik i Photoshop och Illustrator. Grafiken är som en fantasivärld där man kan drömma sig bort för ett tag.

FRAMTIDEN

Till att börja med ser jag fram emot den resterande terminen och nästa år här på Nackademin. Efter examen kommer jag att läsa vidare för att få en så bra utbildning som möjligt innan jag ger mig ut på

arbetsmarknaden. Vad jag ska fortsätta att studera vet jag inte idag men jag har drygt ett år på mig att fundera så det ska nog gå bra.

Men framtiden består dock inte bara av plugg. Nej, jag ska också ha tid till ett kort men härligt sommarlov och sedan får man försöka resa utomlands också. Det gäller att ta till vara alla möjligheter som livet erbjuder!

Ja, det var ungefär vad jag hade att skriva. Jag hoppas att detta har gett en någorlunda bra bild av vem jag är.

Pontus Kirstein Reuterswärd

Forts. "Från Grevlingen..."

levelse. Jag kan verkligen rekommendera en tur dit!

STUDIER I LUND

Under hela min uppväxt har mina föräldrar tagit mig med på muséer, slott och konst-gallerier. Jag vill påstå att jag utan så aktiva föräldrar förmodligen inte hade haft det kulturintresse som jag har idag.

För att lära mig mer började jag, efter två års studieuppehåll med jobb och resor, att studera konstvetenskap. Med farfar Oscar som professor emeritus vid konstvetenskapliga institutionen i Lund, föll det sig naturligt att börja studera där. Jag upptäckte att arkitektur-historia var det som intresserade mig mest och under en föreläsning delades en folder om byggnadsvårdsläger ut. Därför åkte jag förra sommaren till Bohuslän och deltog i restaureringen ett gammalt militärsjukhus. Det praktiska arbetet, som jag var med om på lägret, följde jag

sedan upp med en kurs vid Stockholms universitet i Bebyggelsehistoria med byggnadsvård. Nu håller jag på med en uppsats, som avslutning på kursen, och den handlar om återuppbyggnaden av Stock-sundstorps Gård efter en brand för två år sedan.

Jag har alltid varit intresserad av möbel- och stil-historia och redan i grundskolan skrev jag ett arbete inom ämnet. Det senaste året har jag varvat mina teoretiska studier med att syssla praktiskt med möbler. I höstas gick jag en tapetserarlinje och i våras fortsatte jag med en kurs i möbelrenovering.

Nu i maj och juni arbetar jag på Kina slott ute på Drottningholm. Det ger en fantastisk möjlighet att fördjupa sig i 1700-talets ideal, och det är väldigt roligt att kunna förmedla kunskaperna vidare till nyfikna besökare.

Anna Reuterswärd

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS
styrelse 1997-1999

ADRESSLISTA

Per Reuterswärd 111 ordförande	Linnégatan 104 115 23 Stockholm	bostad 08-660 87 85 fax 08-660 12 09
Björn Reuterswärd 1 vice ordförande	Korpralvägen 5 834 33 Brunflo	bostad 063-222 53 arb. 063-127 990, fax 063-126 418
Marina Reuterswärd sekreterare	Rosornasväg 15 182 34 Danderyd	bostad tel/fax 08-755 57 58
Wilhelm Reuterswärd 111 skattmästare	Norrkroken 22 181 65 Lidingö	bostad tel/fax 08-766 62 63
Peter Reuterswärd 111 ord.ledamot	Polhemsgatan 31 112 30 Stockholm	bostad 08-653 86 88
Suppleanter		
Marie Reuterswärd 11	Svalnäsavägen 24 182 63 Djursholm	bostad 08-755 84 35
Jan-Patrik Reuterswärd 11	Stureplatån 29 181 32 Lidingö	bostad 08-767 68 56
Patrik O Reuterswärd 1	Ekebydalsvägen 2	bostad 08-755 16 62 182 65 Djursholm
Revisorer ordinarie		
Claes Reuterswärd 111	Bergdalsgatan 22 582 45 Linköping	bostad 013-142 671
Nils Fredrik Reuterswärd 111	Östra Storgatan 16 611 34 Nyköping	bostad 0155-285 959
Arkivnämnd		
Patrik O. Reuterswärd 1	Ekebydalsvägen 2 182 65 Djursholm	bostad 08-755 16 62
Stipendienämnd		
Gunilla Reuterswärd 11 sammankallande	Stureplatån 29 181 32 Lidingö	bostad 08-767 68 56

LÄS BULLETTINEN
– TIDNINGEN
SOM SKRIVS
AV
REUTERSWÄRDARE
FÖR
REUTERSWÄRDARE

